

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2002, föstudaginn 28. júní, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Íris Ösp Ingjaldsdóttir, Ólafur Haraldsson, Ólöf Embla Einarsdóttir og Sölvi Sölvason.

Fyrir er tekið **mál nr. 5/2002**:

M
og
N
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M og N hér eftir nefnd sóknaraðilar, annars vegar, og fjármálafyrirtækið F, hins vegar, hér eftir nefnt varnaraðili.

Málið barst úrskurðarnefnd 26. apríl 2002 með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 24. sama mánaðar. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 29. apríl 2002, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 21. maí 2002. Bréfið var sent sóknaraðilum með bréfi nefndarinnar, dagsettu 23.5 2002 og þeim gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi lögmanns sóknaraðila dagsettu 3. júní 2002. Þær voru sendar varnaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 4. júní 2002 og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Þær bárust með bréf varnaraðila, dagsettu 12. júní 2002.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 8. og 30. maí og 13. og 28. júní 2002.

II.

Málsatvik.

Með yfirlýsingu, dagsettri 1. nóvember 2001, seldi og framseldi sóknaraðili M til A, húsbref að nafnvirði kr. 2.421.000. Voru bréfin gefin út rafrænt hjá Verðbrefaskráningu Íslands hf. og því lýst yfir af hálfu seljanda að hann hefði með áritun á yfirlýsinguna framselt öll réttindi sín til húsbrefanna. Í samræmi við ofangreinda yfirlýsingu voru kr. 2.421.000 færðar út af vörslureikningi sóknaraðila M.

Með bréfi til varnaraðila, dagsettu 15. mars 2002, kröfðust sóknaraðilar þess að varnaraðili bætti þeim fjártjón sem þau kváðust hafa orðið fyrir sökum vankunnáttu starfsmanns varnaraðila. Kváðust þau hafa margítrekað að virði nefndra húsbrefa skyldi vera kr. 2.400.000 og skyldu afföll og annar kostnaður greiddast af kaupanda húsbrefanna. Hafí greindur starfsmaður sagst þurfa frekari tíma til útreiknings og því óskað eftir því að sóknaraðili M ritaði nafn sitt undir áður nefnda yfirlýsingu en upphæðin yrði færð inn

síðar. Sóknaraðilar kváðust síðar hafa fengið upplýsingar um að markaðsvirði umræddra húsbréfa að nafnvirði kr. 2.421.000 hafi hinn 5. nóvember 2001 verið kr. 2.673.255 miðað við gengið 1,10419433. Hafi nafnverð bréfanna sem sóknaraðili M framseldi til nefnds A því átt að vera kr. 2.173.530 en ekki 2.421.000. Gerðu sóknaraðilar kröfu til þess að varnaraðili greiddi þeim kr. 273.255, sem var mismunurinn á sögðu markaðsvirði bréfanna sem framseld voru samkvæmt yfirlýsingunni, kr. 2.673.254, og nafnvirði þeirra bréfa, sem sóknaraðilar telja að varnaraðili hafi átt að millifæra, kr. 2.173.530, margfaldaður með gengi bréfanna á millifærsludegi, 5. nóvember 2001, þ.e. kr. 247.470 x 1,10419433 = kr. 273.255. Þá gerðu sóknaraðilar kröfu um vexti frá 5. nóvember 2001, þ.e. frá þeim degi sem kr. 2.421.000 voru færðar af reikningi sóknaraðila M.

Varnaraðili hafnaði kröfum sóknaraðila með bréfi til þeirra, dagsettu 9. apríl 2002. Sagði þar að sóknaraðilar hefðu óskað eftir því að millifært yrði af vörslureikningi húsbref að markaðsvirði kr. 2.400.000. Hafi markaðsgengi bréfanna hinn 1. nóvember 2001 verið 0,9911 og nafnverð bréfanna því kr. 2.421.000.

Málinu var skotið til úrskurðarnefndarinnar með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 24. apríl 2002.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðilar gera kröfu til þess að varnaraðili greiði þeim kr. 273.255 auk vaxta frá 5. nóvember 2001 til greiðsludags og kærumálskostnaðar (sic). Um sundurliðun fjárkröfu sóknaraðila vísast til fyrri umfjöllunar.

Sóknaraðilar segjast hafa óskað eftir því við varnaraðila að hann hlutaðist til um að millifæra kr. 2.400.000 að frádregnum afföllum og kostnaði út af vörslureikningi sóknaraðila M inn á reikning áður nefnds A, kaupanda bréfanna. Hafi þetta verið margítrekað og varnaraðili engar athugasemdir gert. Sóknaraðili M hafi að beiðni varnaraðila ritað undir yfirlýsingu um framsal án þess að upphæð nafnverðs húsbréfa, sem framselja skyldi, væri tilgreind í henni. Hafi varnaraðili fyllt út yfirlýsinguna að þessu leyti.

Sóknaraðilar kveða kröfu sína byggjast á því að varnaraðili hafi ekki sinnt leiðbeiningarskyldu sinni gagnvart þeim. Hafi þau leitað til varnaraðila sem sérfræðings á þessu sviði og mátt treysta því að svo væri. Hafi varnaraðili enga athugasemd haft við beiðni þeirra. Hafi rangur útreikningur leitt til þess að hærri fjárhæð var færð út af vörslureikningi sóknaraðila M en óskað var eftir.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess í fyrsta lagi (sic) að málinu verði vísað frá úrskurðarnefndinni með vísan til e-liðar 6. gr. samþykktta fyrir nefndina. Í öðru lagi (sic) krefst varnaraðili þess að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Varnaraðili segir sóknaraðila hafa hinn 1. nóvember 2001 óskað eftir því að millifært yrði af vörslureikningi sóknaraðila M húsbref að markaðsvirði kr. 2.400.000. Hafi markaðsgengi bréfanna þann dag verið 0,9911, uppreiknað gengi 1,1042 og afföll því um 11%. Hafi samkvæmt þessu verið framseld húsbref að nafnvirði kr. 2.421.000.

Hafi framsalið átt sér stað hinn 5. nóvember 2001 en miðað við kaupgengi þess dags hafi markaðsvirði bréfanna verið kr. 2.384.370. Varnaraðili kveður framsalið því hafa verið framkvæmt samkvæmt fyrirmælum sóknaraðila.

Varnaraðili segir það venju að við framsal á eignarrétti húsbréfa milli tveggja einstaklinga sé miðað við markaðsgengi hvers tíma. Þar sem varnaraðili hafi þurft tíma til að finna út markaðsvirði bréfanna hafi orðið að samkomulagi að hann lyki við að fylla út skjalið. Það geri varnaraðila þó ekki ábyrgan fyrir efni þess.

Varnaraðili kveðst ekki hafa haft vitneskju um að framsalshafi bréfanna hafi átt að taka á sig afföll þeirra. Telur varnaraðili að sóknaraðilar verði að bera hallann af óskýrum fyrirmælum til varnaraðila. Jafnframt kveður varnaraðili sóknaraðila verða að krefja framsalshafa um greiðslu þess mismunar sem framsalshafi hafi fengið ofgreitt.

V.

Niðurstaða.

Skilja verður kröfugerð varnaraðila svo að hann geri aðallega kröfu um að máli þessu verði vísað frá úrskurðarnefndinni en til vara að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Krafa varnaraðila um að málinu verði vísað frá úrskurðarnefndinni er með öllu órökstudd. Eru engir þeir annmarkar á málalíbúnaði sóknaraðila að leitt geti til frávisunar málsins. Er kröfu varnaraðila þess efnis því hafnað.

Mál þetta snýst um framsal sóknaraðila M á húsbrefum til þriðja manns fyrir milligöngu varnaraðila og millifærslu af vörslureikningi hans. Umþrætt framsal er sóknaraðila M eingöngu, og er hann einn eigandi umrædds vörslureiknings. Sóknaraðili N er ekki tilgreindur seljandi bréfanna og ekki verður heldur séð að N sé eigandi vörslureiknings þess sem millifært var út af. Getur sóknaraðili N því enga aðild átt að máli þessu. Verður því þegar af framangreindri ástæðu að hafna öllum kröfum N á hendur varnaraðila. Breytir þar engu þótt varnaraðili hafi ekki talið ástæðu til að gera athugasemdir við aðild N að málinu.

Óumdeilt er í málinu að sóknaraðili M ritaði undir yfirlýsingu um framsal húsbréfa án þess að tilgreind væri fjárhæð nafnverðs bréfanna og veitti varnaraðila umboð til að fylla út yfirlýsinguna að þessu leyti. Aðila greinir hins vegar á um hvort og þá við hvaða skilyrði sóknaraðili M hafi bundið umboðið. Kveðst hann hafa mælt svo fyrir að við útfyllingu yfirlýsingarinnar yrði þess gætt að framsalshafi tæki á sig afföll og tilfallandi kostnað. Varnaraðili kveður hins vegar engin slík skilyrði hafa verið sett. Um þetta eru ekki fyrirliggjandi nein skrifleg gögn. Samkvæmt almennri venju er það seljandi húsbréfa sem tekur á sig afföll við sölu þeirra nema um annað sé samið sérstaklega. Ekki liggur fyrir að um annað hafi verið samið í þessu tilviki. Með hliðsjón af því og atvikum máls að öðru leyti verður ekki talið að sóknaraðila M hafi tekist að sýna fram á að hann hafi gefið varnaraðila þau fyrirmæli um útfyllingu yfirlýsingar um framsal húsbréfa sem hann heldur fram. Verður því ekki hjá því komist að hafna sömuleiðis kröfum sóknaraðila M á hendur varnaraðila.

Samkvæmt framansögðu er öllum kröfum sóknaraðila á hendur varnaraðila hafnað.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfum sóknaraðila, M og N, á hendur varnaraðila, F, er hafnað.

Reykjavík, 28. júní 2002.

Guðjón Ólafur Jónsson

Íris Ösp Ingjaldsdóttir

Ólafur Haraldsson

Ólög Embla Einarsdóttir

Sölvi Sölvason